

Problémy černochoů jsou vaše chyba, Beau Albrecht – The Unz Review

UR unz.com/article/black-peoples-problems-are-your-fault

Beau Albrecht

January 9, 2023

Na úvodní stránku MS Edge se opět objevila záplava digitálního odpadu. Tento kybernetický flotsam mi vždy dává takovou naději na budoucnost lidstva, že mě zahřeje u srdíčka. Jako obvykle se nemohu ubránit sdílení. Zde udělím zvláštní uznání černochoům, rase, která udělala tolik pro to, aby se Spojené státy staly úžasným místem, jakým dnes jsou.

Černoši si spálili prsty o kryptoměnu, ale za to může někdo jiný

Clinton News Network přišla s článkem s opojným názvem „Názor : Krypto bylo účtováno jako prostředek k bohatství. Pro mnoho černých investorů to bylo všechno, jen ne.“ Podle autorova

životopisného sdělení „Tonantzin Carmona je členem Davida M. Rubensteina v Brookings Institution. Její nejnovější práce se zaměřila na rizika a nevýhody kryptoměn, zejména jejich dopad na černošské a latinskoamerické komunity. Skvělá nabídka – odborník! Každopádně, než půjdeme dále, toto fiasko afrofinancování mi připomíná krátký příběh v *The Adventures of Huckleberry Finn*, jak jej popsal Jim Huckovi v Old Ebonics. Vkládám to sem, protože jsem úplné monstrum:

Víš, že negr s jedním laikem, který je starý Misto Bradish? No, založil banku, řekněme, že kdokoli, kdo vloží dolar, dostane za dolary za celý rok. Všichni de negři šli dovnitř, ale dey toho moc neměl. I wuz de on'y one dat měl hodně. Takže jsem se snažil získat mo'dan fo' dolary a řekl jsem, že kdybych to nezvládl, založil bych banku mysef. No, samozřejmě, že mě ten negr chce, aby mě držel mimo obchod, protože říká, že to není pro dvě banky dost, tak řekl, že bych mohl vložit svých pět dolarů a on mi zaplatí třicet pět v de v roce. Tak jsem to udělal. Počítal jsem, že bych hned investoval třicet pět dolarů a udržoval věci v pohybu. Dey wuz jméno negr“ Bob, který si nakreslil dřevěný byt, a jeho pán to nevěděl; jw.org cs Koupil jsem to od něj cs řekl jsem mu, aby si vzal třicet pět dolarů, až přijde rok; ale někdo ukradl dřevěný byt v noci, v další den negrovi s jedním ležením, řekněme, že banka je zatčena. Takže nikdo nedostal žádné peníze.

Článek CNN začíná popisovat potenciál, který kryptoměna měla, podle některých známých doporučení:

Jen před několika málo měsíci firmy rizikového kapitálu, celebrity a dokonce i někteří volení představitelé oslavovali kryptoměnu jako budoucnost osobních financí, investiční nástroj, který by mohl proměnit skromné hnízdo v obrovské jmění.

Říkám, že pokud si někdo zaslouží vinu, byla by to právě tato čísla, která vzbuzovala naděje nezkušených investorů, aniž by řádně vysvětlila rizika. Nemají ostudu? Za prvé, vlastnit akcie je jako vlastnit malé kousky korporací, ale vlastnit kryptoměnu je jako vlastnit hrst kouzelného pohádkového prachu. (Měna Fiat je také taková, ale je to otázka míry.) Přílišné spoléhání se na doporučení těchto celebrit a dalších důvěryhodných osobností je to, co poslalo hvězdu sraženou zahradní cestou ke ztrátě peněz.

Osobně to kvalifikovaně uvedu „možná“, že bitcoin je možná lepší jako investice než výlet na Vegas Strip, ale to závisí na příslušném hardwaru. Například jsem před pár lety slušně zajel na automatu

Dolly Parton. Je to krásná a upřímná dáma s obrovským charismatem, její talent je tak bohatý, že se to slovy dá jen stěží popsat – taková čistá nádoba ženské dobroty – a rozhodně by ji ani ve snu nenapadlo, že by mi udělala špatně. Jsem si jistý, že věřím Dolly Partonové (a dokonce jakémukoli hracímu automatu s její image) více než bitcoinu.

Článek samozřejmě bere věci jiným směrem. Namísto:

Mezi výhody nabízené jeho zastánci patřilo tvrzení, že kryptoměny mají potenciál uzavřít zhoubnou, generacemi starou propast mezi rasovým bohatstvím pro černé a latinskoamerické potenciální investory. Kryptoměny, jak se říkalo, byly připraveny k „demokratizaci financí“.

To byl zvláštní obrat. Demokracie je typ zastupitelské vlády. Jeho vyvolání bude mít tendenci stlačit vřelá a neostrá tlačítka ve čtenářích, vyvolávat obrazy spravedlnosti. Co by tedy mohla demokratizace financí znamenat? Zřejmě to souvisí s překlenutím propasti mezi rasovým bohatstvím, i když je to formulováno záludným jazykem, který má čtenáře přimět vyvodit určité závěry. Zajímavé je, že existuje další typ vlády, která považuje absolutní rovnost bohatství nejen za žádoucí, ale za imperativní konečný cíl. Říká se tomu komunismus.

Jak se stává, kryptoměna neskončila uzavřením propasti rasového bohatství, stejně jako biliony dolarů z federálních daní od Lyndona Johnsona. (*Šokující, že...*) A to i přes vyšší míru zapojení menšin do kryptoměny.

Američané černé pleti patřili mezi skupiny nejvíce zasažené imploze kryptoměn kvůli jejich větší finanční expozici a jejich pozdějšímu vstupu na trh s kryptoměnami.

Pak se říká, že černoši měli tendenci být opožděnými osvojiteli.

Navíc:

Výzkum ukázal, že u černých Američanů je mnohem méně pravděpodobné, že budou investovat do akcií než u jejich bílých protějšků – zdá se, že kryptoměny nabízejí atraktivní alternativu. Ale nedostatek aktiv v tradičních finančních nástrojích a v mnoha případech absence generačního bohatství způsobily, že tato skupina investorů je zvláště zranitelná vůči prudkým výkyvům hodnoty kryptoměn.

Dovolte mi přeložit, co zatím máme. Černoši nenakupovali do kryptoměny na dně. Místo toho začali skákat na trh, když ceny divoce rostly. Předpokládali, že jejich investice bude nadále zhodnocovat. Nepočítali s tím, že by se to mohlo blížit k vrcholu spekulativní bubliny. Přehlíželi bezpečnější investice a nediverzifikovali. To vše jsou klasické chyby nového investora. Článek jednoduše mohl vysvětlit nutnost provedení výzkumu nebo získání slušného finančního poradce, aby se těmto nástrahám vyhnul, a vynechal veškerou rasovou agitaci.

Spekulativní bubliny, ať už z přehnaných očekávání nebo z přímých podvodů, nejsou specifické pro žádnou populaci. Jednak mi napadá nechvalně známá holandská Tulipmánie. V poslední době Albánci utrpěli velké finanční bolesti hlavy z Ponziho schématu. Dříve tu samozřejmě byl sám původní Carlo Ponzi. I když jsou Židé v byznysu docela dobří, Bernie Madoff se jich hodně ujal. Pak tu byly slavné velké propady na Wall Street, které zasáhly každého – jako oopsie z roku 1987, krach dot-com, fiasko Enron/Worldcom a tak dále. Co se týče černošů, kteří přišli o košile na riskantní kryptoměně s divokými výkyvy ceny a bez vnitřní hodnoty, bylo to jen více stejné? Vzhledem k tomu, že příběh poměrně výrazně posouvá rasový úhel, potřebuje odpověď. Přesvědčivě argumentuje tím, že černoši se neúměrně spálili v kryptoměně. Může to tak být a já to nebudu zpochybňovat. Mám však alternativní vysvětlení. Pozoruhodné černošské sklony k přílišné sebedůvěře (v podstatě Dunning-Krugerův efekt) nepomohly a stejně tak jejich rozšířená víra, vštěpovaná desetiletími levicové propagandy a rozmazlování, že mají nárok na něco za nic. Arogance je blecha. Wall Street má docela samovysvětlující přísloví: „Býci vydělávají peníze, medvědi vydělávají peníze, ale prasata se porážejí.“ Jiný způsob, jak to vyjádřit, je, že „blázen a jeho peníze se brzy rozejdou“.

Článek končí tím, že nastíní spoustu viny, vágně na společnost jako celek. *V diskuzi chybí chamtiví černoši, kteří chytili zlatou horečku, neprovedli průzkum na velmi riskantní investici, nakoupili blízko vrcholu, vsadili více, než si mohli dovolit prohrát, a pak si spálili*

prsty, když spekulativní bublina praskla . Místo toho naznačuje, že jejich ztráty v kryptoměně jsou součástí vzoru „predátorské inkluze“. Pro jeden příklad:

A vlastnictví domů bylo zpřístupněno prostřednictvím subprime hypoték ohlašovaných jako „inovace“, které zdecimovaly bohatství černochů a Latinoameričanů během finanční krize v roce 2008 a jejích následků.

Je toho víc. Abych to zkrátil, skutečná věc je, že vláda začala nutit banky, aby vypisovaly hypotéky pro více menšin, přestože představují větší úvěrová rizika. Nemůžeme dovolit, aby realita zasahovala do nádherné pohádky , že neexistují žádné rasové rozdíly v inteligenci nebo chování, které by mohly ovlivnit osobní finanční výsledky, ano? *Co nejhoršího se může stát při ignorování reality?*

Článek ostře upozorňuje na finanční krizi za decimaci bohatství menšin. Oh, jako by to pro nás ostatní bylo snadné? Všichni ostatní trpěli během zhroucení v roce 2008 také díky shluku neprozřetelných dlužníků, kteří si nabízeli hypotéky, které jim nikdy neměly být nabízeny, a vládnímu „antirasistickému“ vměšování, které to prakticky vyžadovalo. Nebyly to jen vzácné menšiny, jejichž bohatství bylo v tom nepořádku vytěženo.

Výjimkou z utrpení byla hrstka gigantických korporací, které přišly na gummint žebrot. Kromě dvou výrobců automobilů byli všichni bankéři a finanční instituce „příliš velcí na to, aby zkrachovali“ – v mnoha případech to byly ty, které pomohly narušit ekonomiku. Ti chlapi dostali masivní finanční pomoc TARP, byli báječně odměněni za neúspěch, laskavost daňových poplatníků, kteří byli vypleněni ve finanční krizi. *Ach, Amerika!*

Kouzelná masová střela z Ugandy

Musím to předat Ugandě: Ti lidé opravdu mají své chvíle. Pokud se v Africe stane něco vtipného a nepředvídatelného, je slušná šance, že to byli zase ti Ugand'ané. Jeden z jejich občanů, Musa Hasahya, má obzvláště plodnou soukromou část. Situaci dokumentuje funkce *Daily Mail* , která je v podstatě to, co stojí na plechovce: „ 102 dětí, 12

manželek a 568 vnoučat: Ugandský farmář se konečně rozhodl přestat přidávat do své rodiny, protože jeho „příjem se s rostoucími náklady snížil života“ .

Samotné dva obrázky v článku jsou výletem. Nejprve uvidíte část jeho potěru před jejich chýšemi, ponurý dav s téměř čtyřmi tucty zachmuřených tváří. Na dalším obrázku má *paterfamilias* obrovský úšklebek, jako by právě zase jednou zasel svůj oves. Tyto potěšující obrázky vám přinejmenším poskytnou něco k zamyšlení, až nějaký levičák příště obviní africkou chudobu z dědictví kolonialismu.

Už teď je na rozbalování spousta podivností. Za prvé, když je farmář, jak pak může dělat hodně farmaření, když jen zřídka vstává z postele? Také, protože Magic Meat Missile je zodpovědná za existenci 670 pikaninů během dvou generací, jak sleduje všechna jejich jména a narozeniny? Ať už je to jakkoli, rostoucí rozpočet na potraviny ho přesvědčil, aby konečně použil antikoncepci. Lepší pozdě než nikdy, myslím? Musím říct, že pokud vlastnictví farmy neprodukuje dostatek jídla pro spotřebu hordy, kterou založil, mají skutečně problém. Podle ministerstva zahraničí Uganda dostává ročně téměř miliardu dolarů americké zahraniční pomoci; Jsem trochu zvědavý, kolik toho spotřebuje supervelká rodina Copulating Bull Without Equal.

Řekl: „Můj příjem se v průběhu let stále zmenšoval kvůli rostoucím životním nákladům a moje rodina se rozrůstala a zvětšovala.

„Vdával jsem si jednu ženu za druhou. Jak může být muž spokojený s jednou ženou,“ uvádí *The Sun* .

Nevím, jak špatné je zvyšování cen v Ugandě, ale inflace je tady taky svině. (*Pojďme, Brandone!*) Vozík s potravinami mi v poslední době obvykle ujede 200 dolarů. Přinejmenším nejsem zodpovědný za udržování velkého množství pikkanin. No, když o tom tak přemýšlím, jsem – daně a tak . V Americe je to stejné: vyrábíme; rozmnožují se. Jako mormon nemohu popřít, že jsme v prvních dnech měli problematickou historii s polygamií. (Existuje několik malých odštěpených skupin, které stále dělají, včetně jedné, která implodovala v důsledku genetického poškození.) Když se podívám

zpět na smrtící následky všech těch drapáků z devatenáctého století, byl to do značné míry vlakový neštěstí a nestálo to za to, aby to bylo navíc. Žít a učit se, že? Nyní musíme nosit kouzelné spodní prádlo jako projev pokání za tento neúspěšný sociální experiment. Nebo něco takového.

S ohledem na to všechno mě trochu překvapilo, když jsem zjistil, že nejrychlejší pekáč v Ugandě přišel na to, jak zvládnout všechnu tu žárlivost a drama, které je polygamie tak nechvalně známá:

Řekl, že všechny jeho ženy žijí ve stejném domě, takže je může „sledovat“ a bránit jim v útěku s jinými muži.

Předpokládám, že to vyřeší jeho část problému žárlivosti, ale není jisté, jak se jeho tucet manželek k této konkrétní záležitosti staví. Očividně mu to fungovalo. Je mu 67 let a od jeho prvního dítěte je 51 let, střela Magic Meat Missile bombarduje své biologické hlavice hluboko do travnatých trhlin po velmi dlouhou dobu.

Na okraj, náhodou neznáte talentovanou kariéristku s vyšším vzděláním, která zasvětila své značné dovednosti konzumu a ve svých 38 letech je stále svobodná, ale právě teď začíná chytat dětskou vzteklinu poté, co na své biologické hodiny po dvě desetiletí? Pokud ano, kontrast mezi reprodukčními vzorci třetího světa a prvního světa je dobrým příkladem toho, o čem je teorie r/K selekce.

Tím se dostáváme k dalšímu problému. Podle údajů světového zpravodajství Richarda Lynna má Uganda průměrné IQ 84. To je na subsaharskou Afriku vlastně docela dobré. Například Somálsko dosahuje skóre 68, což je právě na prahu „zvláštního“ rozmezí. (Jelikož je to průměr, znamená to, že polovina fuzzy-wuzzies je ještě hloupější.) Na konci seznamu je Rovníková Guinea, která se může pochlubit průměrným IQ 59, a předpokládám, že to je předtím, než zajíčci z džungle začnou sypat benzín. Jak je možné, že se společnost doslovných pitomců dokáže udržet, je mimo moji představivost. Nicméně, i když je na tom Uganda o něco lépe, průměrné IQ 84 stále není nic k chlubení. Kdo jim sakra dal svolení k rozmnožování?

Zajímavé, to. Napadá mě sugestivní otázka: Co je na názorech židovských mužů, které některé černé ženy považují za tak urážlivé? Vážněji, v konfliktech mezi černochoy a Židy se obvykle přistihnu, že se nejasně přikláním ve prospěch našich svéhlavých hebrejských kamarádů. Přesto vím, že je nejlepší nezapojovat se do toho, když se jejich golemové nevyhnutelně rozdírají a začnou se bouřit .

V bláznivém komentáři jsou kritizováni další jednotlivci, jako Ketanji Brown Jackson a Michelle Obama. (Ve druhém případě bych řekl, že popisovat Michelle Obamovou jako ženu je případem přebírání pohlaví možná až příliš ukvapeně.) Ale hlavním tvrzením je, že bílí muži jsou zavražďováni bohatými černoškami, protože to považujeme za inverze společenského řádu:

Pokroky mocných černošek, které historicky existovaly na spodní příčce společenského žebříčku, jsou urážkou nejhlubšího citění struktury bílé mužské moci. „Historicky měli bílí muži veškerou sociální, soudní, institucionální a ekonomickou moc v naší společnosti. Černé ženy byly svého času doslova považovány za majetek ve jménu zisku,“ řekl Mckensie.

Tato citace byla „odborníkem na výzkum a řízení změn v prostoru organizační spravedlnosti a hlavním ředitelem společnosti pro řízení změn MMG Earth“. Taky nemám tušení.

Co z toho udělat? Nepálím příliš mnoho mentálních cyklů CPU při přemýšlení o Oprah Winfrey. Co vím, je, že je to celebrita, která začala s herectvím a stala se trvalou postavou televizní talk show. Není to úplně moje věc, ale má miliony fanoušků, kteří to cítí jinak. Zbohatla ze showbyznysu; určitě jsou horší způsoby, jak vydělat peníze, takže se o tom nebudu dohadovat. (Po napsání o černoších, kteří katastrofálně nedokážou hospodařit se svými financemi, je docela osvěžující vidět někoho, kdo se choval společně a dokonce vydělal jmění.) I když očividně potírá Howarda Sterna, nemám na jejich osobní spory žádný názor.

Opravdu, jsou tam pěkné černé ženy. Nemám nic než nejlepší pozdravy pro černé kostelní dámy. Mají charakter, třídu a slušnost. Bohužel existují i další dcery Afriky, které to zkazí pro svůj rasový průměr. Levicová teorie považuje černé ženy za utlačovanou

kategorii, která má dva body intersekcionality přímo před branou. (To je předtím, než by jakékoli osobní charakteristiky mohly přidat další body, jako jsou sexuální zvláštnosti, nejednoznačné duševní stavy, zelené chapadlo, které jí vyrůstá z čela, nebo obvyklé šťouchání do nosu.) Ve skutečném světě, když tyto utlačované černé dámy dostanou práci, ve které mají i trochu moci, mnohé z nich mají způsob, jak stát se pozoruhodně panovačný. Například jako vládní byrokraté na nízké úrovni mohou být notoricky – řekněme – *obtížní*. V takových situacích se obecně přikláním k úsměvu a snáším to, s charitativním předpokladem, že mám co do činění s někým ve velkém stresu. (Chápu to: Práce je na hovno, film v 11.) Někdy může trocha laskavosti hodně pomoci. Na druhou stranu mám své limity. Pokud to někdo dělá osobním, je to neúnosné. To je ten jev, který považuji za dráždivý, ne příležitostná černošská celebrita. Mnohem horší než arogantní byrokraté jsou samozřejmě dweebové, kteří píšou úsečné články s názvy jako „Co je to na síle černých žen, které některé bílé muže tak uráží?“ Pokud si myslí, že bílí kluci jsou tak obtížní, nejlepším řešením je nás opustit. Přiznejme si to všichni: Rozmanitost je pro ptáky! Ve skutečnosti se mohou repatriovat do Afriky a užívat si feministického zmocnění na temném kontinentu. Možná je v Ugandě narkoman, který by dokonce vzal hubeného novináře za třináctou manželku.